

RESSÒ DE LA PARAULA

La intimitat de Déu

Celebrem la festa del Déu més íntim i pròxim. Paradoxalment és la festa de Déu únic i tri, Pare, Fill i Esperit Sant. Diem «paradoxalment» perquè sol presentar-se aquesta veritat que creiem els cristians com «la més misteriosa», la més il·lògica i llunyana a la raó humana.

Aquesta llunyania ha fet que al llarg de segles es tracti la Trinitat en el sentit del misteri inefable i incompreensible, adorat humilment, sotmetent-hi la pròpia raó. La qual cosa no deixa de ser veritat. Però això cal explicar-ho, perquè no perdem la llum que irradia el misteri de la Trinitat en la nostra vida més quotidiana i concreta.

Durant segles l'Església va creure en Déu Pare, Fill i Esperit Sant, i després ho va pensar. Primer va ser el fet, la vida i després el pensament: ¿com pot ser, com expressar-ho, quin sentit té? Així vaig respondre un dia a una persona que plantejava una pregunta que molts es fan: el que creem els cristians, ¿no serà una creació del nostre intel·lecte? La Trinitat és un exemple clar que l'Església no va fabricar les seves creences, sinó que es va trobar davant el repte d'assimilar el que li venia donat en la Revelació. Per fer-ho l'Església va recórrer a totes les forces que Déu ens ha donat per a descobrir i viure aprofundint en la veritat i, en conseqüència, ser feliços.

Així, l'Església va aprendre de la Trinitat, no sols el secret íntim de Déu, sinó també el que significa ser persona, en què consisteix la relació amb els altres, què vol dir estar en comunió fraterna, en definitiva, què és realment estimar. Una musulmana, mentre assenyalava una imatge de Crist crucificat, em deia que Ell era profeta, però no Déu, perquè Déu és únic: ¿per què dieu

que és Déu? Li vaig respondre, «perquè Déu és amor».

Déu no s'ha revelat per a donar una lliçó de filosofia, sinó perquè, en rebre la seva Veritat, visquem en ella i ella en nosaltres; que visquem en Déu Trinitat i Ell en nosaltres.

Si això s'esdevingués realment, les coses canviarien de manera radical.

Per exemple, la vida de la família. Es veuria que l'amor, com a donació mútua, és sempre fecund; que el tracte personal, inclòs el gest, la paraula, la trobada sexual, s'obre a una fecunditat que abasta tota la vida i es projecta al món. Canviaria l'economia i la política, que buscarien sempre afavorir i construir el bé comú. El món de la cultura i de l'art, dedicats a desenvolupar la veritat i crear bellesa, per a l'ús i gaudi de tota la humanitat...

Segons el pla de Déu, l'Església és un reflex de la comunió de germans que produeix l'Esperit allà on és. Així com diem, tot pensant la Trinitat, que l'Esperit, l'amor de

Déu, «tanca» la unitat del Pare i del Fill, així també aquest mateix amor ens uneix a tots en una sola comunió.

Per això, el Déu Pare, Fill i Esperit, és el Déu més íntim i pròxim, que cal descobrir i viure cada dia, a mesura que creixem en l'amor.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Cercar una vida amb sentit

Sovint llegim, veiem o escoltem informacions que ens parlen de maltractament i no només de maltractament físic, per bé que sigui el més greu. N'hi ha d'altres menes, més subtils, que només cerquen configurar actituds que ens facin éssers passius, disposats a consumir, sense rigor interior. És allò que fa unes dècades en diem: crear homes configurats pel «tenir» i no pel «ser». A l'infant i al jove se'ls maltracta quan no se'ls ofereixen camins i opcions que els permetin assolir una forma de vida amb qualitat humana, amb sentit. Una altra forma de maltractament ideològic són les variadíssimes

formes de manipulació des de les moltes imatges publicitàries que els presenten un ideal de vida que en farà, necessàriament, uns éssers frustrats en no poder aconseguir allò mateix que se'ls ofereix. Convé educar en la capacitat crítica, de recerca de la veritat, en un cert distanciament reflexiu a partir de l'activitat quotidiana. Ensenyar allò que, a la llarga, és més important: que es puguin defensar d'una pressió ideològica que es filtra, moltes vegades, sense que se'n tingui consciència.

Altra forma camuflada de maltractament social és el que es dona en el temps lliure. La societat ofereix poques

respostes creatives i de creixement per al temps lliure que pot esdevenir un àmbit privilegiat de tota mena de manipulacions. Molts maltractaments es pateixen, precisament, en aquest moment de la vida. A moltes situacions límit, s'hi arriba després de molts petits conflictes en el temps lliure. D'aquí la necessitat de fer del temps lliure un espai educatiu. D'aquí la necessitat que l'Església hi sigui present aportant els seus marcs educatius institucionals —moviments, escoltisme, centres d'esplai...— que són, alhora, marcs pastorals, espais d'experiència religiosa, de trobament amb Aquell que pot

donar sentit a la vida des de l'amor i el servei.

A l'hora de plantejar l'acció educativa vers infants, adolescents i joves convé tenir ben clar que el que cal no és evitar problemes, sinó oferir solucions. Tots els qui tenen una responsabilitat educativa saben que dir això no és fer un joc de paraules. És allò tan antic de no confondre els efectes amb les causes.

«Joves, us escric a vosaltres: Sou forts. La paraula de Déu està en vosaltres i heu vençut el Maligne» (1Jn 2, 14).

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

La intimidad de Dios

Celebramos la fiesta del Dios más íntimo y cercano. Paradójicamente es la fiesta de Dios único y trino, Padre, Hijo y Espíritu Santo. Decimos «paradójicamente» porque suele presentarse esta verdad que creemos los cristianos como «la más misteriosa», la más ilógica y lejana a la razón humana.

Esta lejanía ha hecho que a lo largo de siglos se trate la Trinidad en el sentido del misterio inefable e incomprensible, adorado humildemente, sometiendo la propia razón. Lo cual no deja de ser verdad. Pero esto hay que explicarlo, para que no perdamos la luz que irradia el misterio de la Trinidad en nuestra vida más cotidiana y concreta.

Durante siglos la Iglesia creyó en Dios Padre, Hijo y Espíritu Santo, y después lo pensó. Primero fue el hecho, la vida y después el pensamiento: ¿cómo puede ser, cómo expresarlo, qué sentido tiene? Así respondí un día a una persona que planteaba una pregunta que muchos se hacen: lo que creemos los cristianos, ¿no será una creación de nuestro intelecto? La Trinidad es un ejemplo claro de que la Iglesia no fabricó sus creencias, sino que se encontró ante el reto de asimilar lo que le venía dado en la Revelación. Para ello la Iglesia echó mano de todas las fuerzas que Dios nos ha dado para descubrir y vivir profundizando en la verdad y, en consecuencia, ser felices.

Así, la Iglesia aprendió de la Trinidad, no solo el secreto íntimo de Dios, sino también lo que significa ser persona, en qué consiste la relación con los otros, qué quiere decir estar en comunión fraterna, en definitiva, qué es realmente amar. Una musulmana, mientras señalaba una imagen de Cristo crucificado, me decía que Él era profeta, pero no Dios, porque Dios es único: ¿por qué decís que es Dios? Le respondí, «porque Dios es amor».

Dios no se ha revelado para dar una lección de filosofía, sino para que, recibiendo su Verdad, vivamos en ella y ella en nosotros; que vivamos en Dios Trinidad y Él en nosotros.

Si esto ocurriera realmente, las cosas cambiarían de manera radical.

Por ejemplo, la vida de la familia. Se vería que el amor, en tanto que donación mutua, es siempre fecundo; que el trato personal, incluido el gesto, la palabra, el encuentro sexual, se abre a una fecundidad que abarca toda la vida y se proyecta al mundo. Cambiaría la economía y la política, que buscarían siempre favorecer y construir el bien común. El mundo de la cultura y del arte, dedicados a desarrollar la verdad y crear belleza, para el goce y disfrute de toda la humanidad...

Según el plan de Dios, la Iglesia es un reflejo de la comunión de hermanos que produce el Espíritu allá donde está. Así como decimos, al pensar en la Trinidad, que el Espíritu, el amor de Dios, «cierra» la unidad del Padre y del Hijo, así también ese mismo amor nos une a todos en una sola comunión.

Por eso, el Dios Padre, Hijo y Espíritu, es el Dios más íntimo y cercano, que hay que descubrir y vivir cada día, a medida que crecemos en el amor.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Trobadas d'animadors de cant

Un estiu més, des de 1970, a Montserrat, tindran lloc aquestes trobades de formació musical i litúrgia, de pregària i de vida espi-

ritual, adreçades a qui té coneixements musicals i exerceix l'animació i la direcció del cant litúrgic o s'hi prepara.

El programa inclou: animació i direcció del cant popular per a la litúrgia; estudi de repertori; participació a la pregària i a l'Eucaristia del Santuari. La ponència formativa a les tres tandes de trobades serà «Els efectes de la música en l'ésser humà», a càrrec de la Dra. Serafina Poch, pedagoga i psicòloga, especialista en musicoteràpia.

Les dates i els directors de cada tanda d'aquest estiu són:

- I Trobada: Del 25 al 30 de juliol - Directora: Aïda Espelt
- II Trobada: Del 8 al 13 d'agost - Directora: Isabel Pla
- III Trobada: Del 14/15 al 20 d'agost - Director: Jordi Martí

Per a les inscripcions i per a més informació:
trobadescant@abadiamontserrat.net
trobadesanimadorsdecant.cat

Benedicció del nou Pediatric Cancer Center

L'Hospital Maternoinfantil de Sant Joan de Déu, a Esplugues de Llobregat, inaugura la propera setmana un nou equipament que serà de referència europea per al tractament del càncer infantil. Es tracta del Pediatric Cancer Center. Després de cinc anys de captació de fons per a fer realitat el projecte, comença a caminar.

El dia 15 de juny tindrà lloc la benedicció de totes les instal·lacions, amb la presència del bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés, que presidirà l'eucaristia, del superior general de l'Orde Hospitalària de Sant Joan de Déu, Jesús Etayo, i d'altres germans hospitalaris de la comunitat.

L'endemà tindrà lloc l'acte d'inauguració més oficial, amb les autoritats del Govern i representants de l'hospital i de l'Orde Hospitalària. A la tarda, serà el moment de reunió amb els donants que han fet possible aquest centre. Per últim, el dia 17 serà la jornada de portes obertes i trobada amb la comunitat científica.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

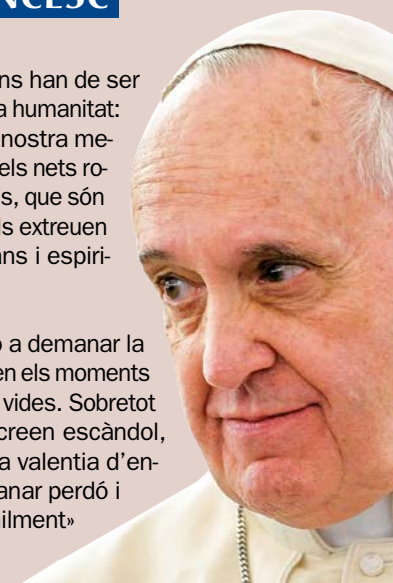
@Pontifex_es: «La fe neix i reneix d'una mirada d'amor que ha de ser acollida, i no d'un deure o d'alguna cosa que cal fer o pagar.

D'aquesta manera la vida cristiana resulta bella, quan no es basa en les nostres capacitats i projectes, sinó en la mirada de Déu» (14 de febrer).

@Pontifex_es: «En la vellesa donaran encara fruits» (Sal 92,15). He triat aquest tema per a la segona Jornada Mundial dels Avis i els Majors, que se celebrarà el 24 de juliol de 2022, per a promoure el diàleg entre les generacions, especialment entre avis i nets» (15 de febrer).

@Pontifex_es: «Els ancians han de ser cuidats com un tresor de la humanitat: són la nostra saviesa, la nostra memòria. És fonamental que els nets romanguin units als seus avis, que són com les arrels, de les quals extreuen la saba dels valors humans i espirituals» (15 de febrer).

@Pontifex_es: «Us animo a demanar la intercessió de sant Josep en els moments més difícils de les vostres vides. Sobretot quan els nostres errors creen escàndol, demanem a sant Josep la valentia d'enfrontar la veritat, de demanar perdó i de començar de nou humilment» (16 de febrer).

Jornada Pro Orantibus 2022

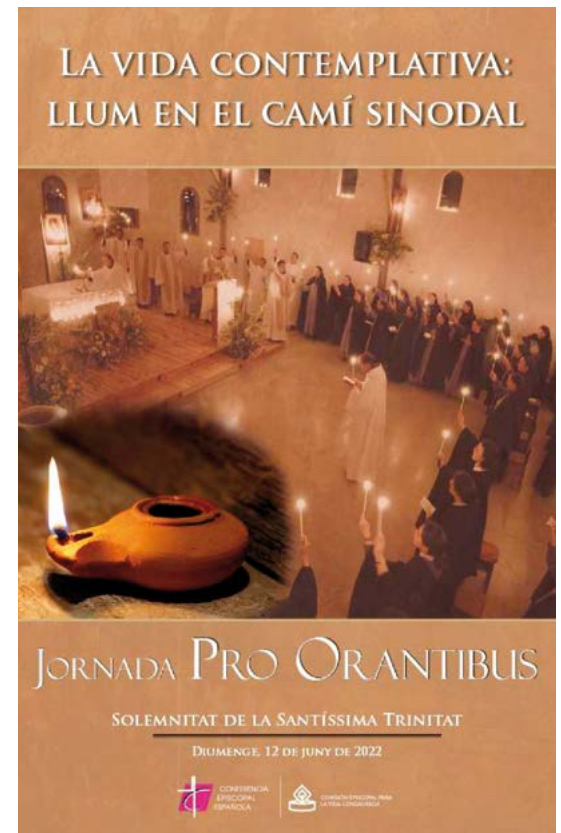
Avui celebrem la solemnitat de la Santíssima Trinitat, dia escollit cada any per a la Jornada Pro Orantibus, que recorda els germans i germanes de vida contemplativa.

Amb el lema d'aquest any, «La vida contemplativa: llum en el camí sinodal», l'Església vol recordar el do dels contemplatius, que són custodis i testimonis de realitats fonamentals per al procés sinodal que el papa Francesc ens ha invitat a realitzar.

Quin és el vincle entre la vida dels monjos i monges contemplatives i el sínode en curs? No ens podem oblidar que les persones contemplatives són també profundament sinodals no per un esforç extraordinari sinó per la seva mateixa arrel carismà-

tica: en la mesura que cerquen la llum de Déu i la vessen sobre el rostre de l'Església, són portadores d'una experiència sinodal capaç d'encoratjar la sinodalitat en altres.

També podem dir que l'oració ininterrompuda dels contemplatius, oberta a la Paraula de Déu, posa sota el signe de la gràcia tots els nostres esforços sinodals. El seu combat interior, l'únic que porta la pau al cor, ens esperona a abandonar esquemes personals i eclesials caducs o poc evangèlics. La seva mirada fraterna, sempre pendent de procurar espais de reconciliació i comunitat, ens crida a reforçar els llaços que construeixen el regne de Déu.

La vida contemplativa, en definitiva, ens segueix apropant la llum de la Santa Trinitat perquè tot el poble de Déu, en camí sinodal, la faci arribar amb alegria a tots els racons de la terra.

Preguem avui per tants germans i germanes nostres que viuen, pregunten i porten la missió del Senyor en tants monestirs escampats per la nostra terra. Mirem-los amb agraïment i amb esperança, demanant que el Senyor els guardi i els faci brillar enmig nostre.

Escoltem-nos

El primer diumenge de juliol, dia 3, els joves cristians majors de 16 anys són convocats per SantfeliuJove, o el que és el mateix, per la Delegació de Pastoral de Joventut, a una trobada que vol, sobretot, posar en pràctica l'escolta. Tindrà lloc a la Rectoria de Piera (carrer Sant Cristòfol, 30) a partir de les 19 h.

Una primera manera d'escoltar serà a través d'un moment inicial de pregària.

A continuació, hi haurà l'espai per a una escolta mútua: sobre allò que hem aportat com a Esglè-

sia local a la fase diocesana del Sínode i sobre el treball de la Delegació de Joves per als propers anys.

Després del sopar, hi haurà micro obert per a compartir les aportacions musicals, culturals, etc., que els assistents vulguin posar en comú.

Per a participar en la trobada cal fer la inscripció al formulari <https://forms.gle/ZekZkCVLun1wMNig7> i els menors d'edat hauran d'anar acompanyats d'un major d'edat.

Per a més informació a santfeliujove.cat

AGENDA

- ▶ **Trobada final de curs preveres i diaques.** Dimarts 14 de juny, a les 10.30 h i fins al dinar. A la Residència Mare Ràfols, de Vilafranca del Penedès.
- ▶ **Cloenda curs al Seminari Conciliar.** Divendres 17 juny, a les 19.30 h, eucaristia amb Vespres i sopar dels seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat amb els seus bisbes i formadors.
- ▶ **Consell Pastoral Diocesà.** Dissabte 18 de juny, a les 10 h, a la Casa de l'Església, seu diocesana. Serà ocasió d'acollida del resum que com a diòcesi s'ha elaborat fruit del treball sinodal en curs.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1R 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i dr. de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquilina, vg.

14. ■ Dimarts [1R 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dimecres [2R 2,1.6-14 / SI 30 / Mt 6,1-6.16-18]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg., fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850);

sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.; sant Bernard de Menthon, rel.

16. ■ Dijous [Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, vg.

17. ■ Divendres [2R 11,1-4.9-18.20 / SI 131 / Mt 6,19-23]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Burali, bisbe.

18. ■ Dissabte [2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34]. Sants Marc i Marcell·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans i mrs.

19. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la Solemnitat. 4a setm.) [Gn 14,18-20 / SI 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fundador dels camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. ser·vita (†1341).

La Santíssima Trinitat (C)

COMENTARI

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era; quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▶ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro el cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: Què és l'home, perquè us en recordeu? / Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 8,22-31)

Esto dice la Sabiduría de Dios: «El Señor me creó al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiguísimas. En un tiempo remoto fui formada, antes de que la tierra existiera. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Aún no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrores del obre.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba las nubes en la altura, y fijaba las fuentes abismales; cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como arquitecto, y día tras día lo alegraba, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, y mis delicias están con los hijos de los hombres.»

▶ Salmo responsorial (8)

R. *Señor, Dios nuestro, ¡qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado. / ¿Qué es el hombre, para que te acuerdes de él, / el ser humano, para mirar por él? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad, / le diste el mando sobre las obras de tus manos. / Todo lo sometiste bajo sus pies. R.

Rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar, / que trazan sendas por el mar. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-5)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Más aún, nos gloriamos incluso en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce paciencia, la paciencia, virtud probada, la virtud probada, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues no hablará por cuenta propia, sino que hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir.

Él me glorificará, porque recibirá de lo mío y os lo anunciará. Todo lo tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que recibirá y tomará de lo mío y os lo anunciará.»

«Déu, donant-nos
l'Esperit Sant,
ha vessat en
els nostres cors
el seu amor»

La Santíssima Trinitat (1471), Master GH. Església de la Trinitat, Mosóc (Eslovàquia)

Ens diu Jesús a l'evangeli: *Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera.* Podríem pensar que l'Esperit Sant ens farà entendre el que en diem el misteri de la Santíssima Trinitat que celebrem avui. Però és evident que la nostra pobra intel·ligència no pot penetrar en la intimitat del mateix Déu. Jesús subratlla la unió profunda, en sintonia total, entre el Pare, Ell i l'Esperit: *Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà [l'Esperit] ho rebrà d'allò que és meu.*

Sabem que la Santíssima Trinitat és el misteri fonamental de la nostra vida cristiana: tot ve de la Trinitat: el món, la vida, la nostra existència i tot tornarà cap a ell. El que cal és aprofundir en l'amor total d'aquest Déu manifestat a tots els homes. Ens ho recorda sant Pau a la segona lectura: *L'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant ha vessat en els nostres cors el seu amor.* L'amor entre el Pare i el Fill que és l'Esperit Sant, Déu ens l'ha volgut donar perquè gaudíssim d'aquest amor, perquè aprenguéssim a estimar, perquè visquéssim amarats d'aquest amor. La Trinitat ens recorda també que Déu no és un ésser solitari, tancat en el seu món, sinó que és comunitat, que és comunicació plena i total, entre Pare, Fill i Esperit. No oblidem que nosaltres hem estat creats a imatge i semblança d'aquest Déu, amor i comunicació plena. La primera lectura del llibre dels Proverbis ens ha parlat de la Saviesa divina, una realitat que ens fa pensar en Jesucrist, Saviesa de Déu, etern com el Pare i l'Esperit: *No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües i jo ja havia nascut.* I diu al final: *Compartia amb els homes les meves delícies.* Déu-Amor ha volgut compartir amb tots els homes el seu Amor, la seva Vida, la seva intimitat. El Déu Trinitat ha de ser el centre de la nostra vida: això s'ha de manifestar obrint-nos a l'amor total de Déu i compartint, després, aquest amor amb tots els germans.

Mn. Jaume Pedrós